

Farewell

'Een zee van groeten' geven we mee aan de buitenlandse bewoners die na een jaar Casa Mundo terugkeren naar hun land. Hoe kijken zij terug op dit jaar? Over zee gesproken: om koers te houden, heb je een stip op de horizon nodig. Daarover ging het dagberaad van het bestuur. En de stip op de horizon voor convivium Doedoleith is het naderende afscheid. Wordt dat een zee van tranen?

Maar nu eerst lekker dobberen in de zomerzon.
Een goede zomer toegewenst.

Ds. Florida de Kok

Nieuws

Terugblik op een jaar Casa Mundo

Nu het eerste, volledige jaar er op zit, is het tijd voor evaluatie. Wat ging goed, wat kan beter? Die vraag heb ik alle bewoners van Casa Mundo gesteld, zowel de Nederlanders als de 'internationals'.

Tot februari waren er veel wisselingen: een aantal buitenlandse bewoners vertrok, voor hen kwamen nieuwe bewoners in de plaats. Vanaf dat moment ontstond er rust. De Nederlandse groep bleef het

hele jaar door gelijk. 'Gelukkig maar', denk ik nu, want zij waren de constante factor in een bewogen jaar.

In het begin vroeg ik me af hoe het moest met een jaarlijks veranderende groep buitenlanders, dat leek me het meest ingewikkelde aan een internationaal convivium. Inmiddels heb ik ontdekt dat het de 'kerngroep' is die cruciaal is voor het welslagen van

Juli 2015

[Intussen .... op facebook](#)

Het verbouwde convivium De Hooge Stoep ziet er uit als nieuw! Maar... zoveel wit, daar moet op geleverd worden.

Woorden die spreken

Ik geef je
lieve groeten mee
groet liefdevol elkaar
in een tijd van eenzaamheid
tot zegen hier en daar
geroepen
om te dienen
waar Hij ging kan jij gaan
de ander
hoger achtend
gelijk Hij heeft gedaan

Ik geef een zee
van groeten mee.

Vrij naar Romeinen 16:1-16

Stichting Ruimzicht
Cornelis Houtmanstraat 2
3572 LV Utrecht
tel. 030—254 02 48
Email: info@ruimzicht.nl
www.ruimzicht.nl

het internationaal convivium. En dat die 7 personen echt nodig zijn als basis. De algemene organisatie en taken zoals pontifex, hoofd huishouding en penningmeester kun je niet bij de internationals neerleggen; zij bewegen mee met wat er is.

Wat valt op?

Wat opvalt is dat de buitenlandse bewoners eensgezind positief zijn over hun tijd in het convivium: een mooie kamer, een fijne plek, goede mensen, een plezierige sfeer. Zeggen ze dit uit beleefdheid? Nee, ze zijn echt dankbaar voor het thuis dat ze in Casa Mundo hebben gevonden. 'I feel blessed' zei een van hen.

De Nederlandse bewoners hebben hun verwachtingen moeten bijstellen. Ze konden niet voorzien dat de studiedruk van de internationals zo bepalend zou zijn. Dat leven speelde zich af op de PThU, de bibliotheek of achter de gesloten deuren van hun kamer. Misschien speelt ook mee dat het merendeel van de internationals dit jaar uit Azië kwam en dat het cultuurverschil echt behoorlijk groot was.

De huisavond werd door de internationals – vooral in het begin – ervaren als een tijdrovende onderbreking. Dat veranderde naarmate het jaar vorderde. Terugkijkend moeten we zeggen dat de huisavond in het internationaal convivium misschien nog wel belangrijker is dan in een 'gewoon' convivium. Als die er niet zou zijn, zou je elkaar nog minder tegen komen. Voor de internationals kan het ook een gezonde afstand geven ten opzichte van hun studie: je kunt niet altijd met je neus in de boeken zitten! Wel is het goed om, vooral in het begin, rekening te houden met de vermoeidheid die de overgang naar een ander land, cultuur en studieritme met zich mee brengt.

Al snel werd duidelijk dat de huisavond niet alleen moest bestaan uit praten. Je kunt ook teveel praten... Inmiddels is er een betere mix van ontspanning, actief en bezinning ontstaan. De 'landenavonden' werden unaniem positief beoordeeld, waarbij iedere bewoner iets over zijn eigen land vertelde. Dat bleek een gouden greep.

Het 'christelijke gehalte' van het convivium komt niet erg uit de verf. Is dat schroom, onzekerheid, verschil in beleving? Het zou jammer zijn als dat aspect verloren gaat. Hoe bedenk je een manier om dat een plek te geven, zonder dat het gekunsteld is?

Het is belangrijk dat de internationals van te voren op de hoogte zijn van wat het convivium is, wat zij er kunnen verwachten en wat er van hen wordt verwacht. Die informatie was bij de huidige groep onvoldoende doorgekomen. Inmiddels is de informatiebrochure aangepast en is de communicatie vanuit de PThU verbeterd.

De Nederlandse groep vormt de basis van het huis. Zonder die groep zou het internationaal convivium niet functioneren. Althans, niet op de wijze zoals Ruimzicht dat voor ogen heeft. Het is belangrijk om ook in de toekomst bewoners te vinden die enthousiast zijn over deze manier van samenleven, zich voor langere tijd willen verbinden aan het convivium en zich herkennen in de doelstelling van Ruimzicht. Omwille van het goede evenwicht zal de kerngroep uit Nederlandse bewoners moeten bestaan. Voldoet de verhouding 7 Nederlanders en 8 internationals? Dat is iets om de komende tijd op te letten.

Stip op de horizon

Beraadslag. Het is een beetje een plechtig woord, maar het past goed bij de traditie van het Ruimzichtbestuur om één dag per jaar met bestuur en staf om tafel te zitten om in een ontspannen sfeer van gedachten te wisselen over onze 'stip op de horizon': waar willen we met Ruimzicht naartoe?

Dit jaar was Utrecht onze vergaderlocatie. We begonnen met een rondleiding in convivium Tout Passe en een heerlijke lunch met de bewoners (waarvoor nogmaals dank!). Vervolgens trokken we ons terug op een nog historischer plek: de sacristie van de Dom. Een passende ruimte om over belangrijke zaken te spreken.

De convivia zijn het hart van Ruimzicht, zoals we met elkaar constateerden. De studentenwereld is echter volop in beweging, mede onder invloed van allerlei politieke ontwikkelingen. Hoe houden we onze convivia bij de tijd? Belangrijk is in elk geval om de studenten meer bij het werk van Ruimzicht te betrekken. Dat is een onderwerp waarover we nog vaker zullen spreken in het bestuur.

Tijdens de beraadslag boog het bestuur zich verder over ons coachingsproject. We bieden inmiddels coaching aan predikanten volgens de formule die we eerder specifiek voor hen hebben ontwikkeld (zie www.ruimzicht.nl/predikanten/coaching). Reden om ons nu vast te buigen over de toekomst van ons coachingsproject. Wat willen we ermee bereiken? Wanneer is het een succes? Deze en andere vragen kwamen uitvoerig aan bod.

In hun oorspronkelijke betekenis zijn convivia 'tafelgemeenschappen'. We sloten onze beraadslag dan ook af met een gezamenlijke maaltijd. Daarbij namen we afscheid van ons mede-bestuurslid Anouschka van Wettum. Zij gaat in Parijs studeren, zodat ze zowel haar convivium Villa Spina Rosa als het bestuur moet verlaten. We gaan Anouschka missen! Gelukkig blijven de convivia in ons bestuur vertegenwoordigd: Johanneke Klaassens (Tout Passe) is sinds de beraadslag officieel het nieuwe student-bestuurslid, waar we heel blij mee zijn.

Fabian Keijzer, voorzitter

Afscheid van Doedoleith

Doedoleith is een van de oudste convivia van Ruimzicht. In 2016 wordt het pand verkocht en nemen we afscheid van 'het witte huis aan de Singel' – een plek waar veel bewoners mooie herinneringen hebben liggen. Zaterdag 19 september wordt het afscheid gevierd met een leuke, gezellige, maar – het kan niet anders – ook wat weemoedige barbecue. Wie wil kan daarna nog een keer door het huis wandelen en een kijkje nemen in z'n vroegere kamer.

Als ik denk aan Doedoleith, zie ik mezelf op de bovenste verdieping in de gang zitten telefoneren. Hoezo mobiele telefoons, alles zat nog vast aan een draadje. En vergeet vooral niet de tikken te

noteren! Wie langs liep, kon horen wat je aan het vertellen was, hoefde je gelijk niet meer aan je ik-ben-heus-niet-nieuwsgierige huisgenoten uit te leggen dat je verkering uit was. Zo heeft elke bewoner zijn of haar herinneringen. Die gedenkwaardige huisavond, het bijzondere recept van huisgenoot x, je inauguratie, een huisfeest, de koude woonkamer, zwemmen in de Singel... Wat maakte Doedoleith voor jou bijzonder, wat heeft het samenwonen je gebracht, welke gebeurtenis staat in je geheugen gegrift? Naar die verhalen zijn we op zoek. Schrijf je verhaal, herinnering of anekdote op 1 A4 en stuur het voor 1 september naar: info@ruimzicht.nl. Vermeld daarbij je naam en de periode dat je in Doedoleith hebt gewoond. De verhalen worden gebundeld tot een herinneringsboekje dat tijdens de slotbarbecue wordt uitgereikt. Bedankt alvast voor je bijdrage!

Alle bewoners van wie een adres bekend is, ontvangen een uitnodiging per post. Ken je iemand die niet op de hoogte is? Breng graag de uitnodiging onder zijn/haar aandacht. Opgave kan tot 31 augustus via het mailadres op de uitnodiging.

PERSONALIA:

Geboren:

07-06-2015: Mees Filip zoon van Paul en Saskia Sollie

Gekomen in:

Pakhuis London:

Lisa Troelstra,
Vera Jannink

Akapella:

Bart Bouwman,
Emma van der Sloot,
Willemijn de Groot

Villa Spina Rosa:

Esther Meyer,
Maaïke Visser

De Stadhouders:

Nicoline van Toutert,
Jonathan de Jager

De Hooge Stoep:

Dick Thole, Marije Esselink,
Djoni de Vos, Sara Faasse,
Anna Ida Hudig, Bob Arends,
Peter Konieczek, Christiaan
Koster, Thijs Besuyen,
Marcel van den Akker

Vertrokken uit:

Pakhuis London:

Gerhard Hop,
Hilde Boekeloo

Akapella:

Mees de Boer,
Saskia Sybrandi,
Laurens Neels

Villa Spina Rosa:

Eline van Lummel,
Anouschka van Wettum

De Stadhouders:

Annelies Overvliet,
Jonathan van de Kamp